

ΕΤΟΣ 65ον

26 Φεβρουαρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 9 (3326)

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ

Στή σημερινή αποστολική περικοπή, αγαπητοί μου αδελφοί, ο Παῦλος μᾶς κρούει τόν κώδωνα τοῦ κινδύνου γιά νά μήν παρασυρθοῦμε ἀπό τή λήθη, τή λησμονιά δηλαδή, καί τήν ἀμέλεια. Καί τοῦτο γιατί δέν ξέρουμε πότε ἀκριβῶς ἔρχεται ἡ ὥρα τοῦ θανάτου στόν καθένα μας, πότε «θά μᾶς γίνεῖ ἡ ἔξωσι, ἐμᾶς τῶν νοικάρηδων», ὅπως ἔλεγε κάποτε μιά ἀπλή ψυχή. Σέ ἄλλη ἐπιστολή του ὁ ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν τό τονίζει ἐντονότερα: «Ἰδού νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδού νῦν ἡμέρα σωτηρίας» (Β΄ Κορ. 6,2). Τώρα εἶναι ἡ ὥρα νά μετανοήσουμε γιά νά σωθοῦμε, ὄχι ἀργότερα, διότι δέν ξέρουμε ἂν θά μᾶς δοθεῖ πίστωση χρόνου.

Ἔργα ἀγάπης χωρίς ἀναβολή

Τά σημερινά χρόνια, ὅπου ὄλα γκρεμίζονται, ἀποτελοῦν μιά σκανδαλιώδη περίοδο γιά νά λάμψει ἡ πίστη τοῦ Χριστοῦ. Ἀπό τή μιά πλευρά πρέπει νά ἀποδυόμαστε σέ ἔργα ἀγαθά, στολισμένα μέ τό ἔνδυμα τῆς ταπεινώσις, δοκιμασμένα ἀπό τό ἀλάτι τῶν θλίψεων καί τῆς ἀμφισβήτησις, ἔργα πού φανερῶνουν τήν πίστη μας, τήν ἐμπιστοσύνη μας στόν Χριστό, ὄχι στόν ἑαυτό μας, στό αὐτοεἰδωλό μας ἀκριβέστερα.

Ἀπό τήν ἄλλη, γιά νά βοηθηθοῦμε ὡς πρὸς αὐτό τό σημεῖο, μέ μιά χαριτωμένη αἴσθησις ματαιότητις, γραμμένη στήν ψυχή καί τό σῶμα μας, δίνεται ἄνωθεν σέ μᾶς, νά τά βλέπουμε ὄλα τοῦτα μέσα ἀπό τήν προοπτική τοῦ τάφου πού τά περιμένει. Τότε ὁ τάφος δέν μᾶς φοβίζει, ἀλλῆ γίνεται νυφικός θάλαμος καί παρηγορία καί χαρά, πού κάνει τήν καρδιά ὀλοένα καί περισσότερο νά ἐπιθυμεῖ διακαῶς τόν Χριστό καί νά τόν ὑπηρετεῖ μέ τέτοια ἔργα ἀγάπης.

Ὁ λειτουργημένος ἄνθρωπος, γιά νά μιλήσουμε πιο συγκεκριμένα, μέ τή θεία Χάρη πού προχέεται καί ἐξακτινώνεται ἀπό τή θεία Λειτουργία, ἀγκαλιάζοντας μέσα στό ἀναστάσιμο Φῶς τά πάντα, ζεῖ καί ἐδῶ, ἀλλῆ καί «ἐκεῖ», πληροφορεῖται μέσα του ὅτι τοῦ ἔχει ἐτοιμασθεῖ τόπος ἀναπαύσεως, καταπαύσεως

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4)

Ἀφύπνιση γιά τήν ἡμέρα τῆς σωτηρίας

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κόμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὅς μὲν πιστεῦει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω, καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς στήσαι αὐτόν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

καὶ σαββατισμοῦ, γιά τοῦτο κάνει ὅ,τι εἶναι δυνατόν γιά νά ἀναπαύσει μέ τὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς τὸν Θεό καὶ τὸν πῆλσιον.

Ἀποθώμεθα τὰ ἔργα τοῦ σκότους

Δέν εἶναι εὐκόλο κάποιος νά ἀπεκδυθεῖ τὸν ἑαυτό του, νά μπορέσει νά δεῖ τὴν ἁμαρτηκὴ κατὰστασι, μ' ἓνα πολὺ αὐστηρὸ πνευματικὸ βλέμμα, χωρὶς νά κολλακεύει τὰ πάθη καὶ τίς ἐπιθυμίες του. Χρειαζόμεστε τὸν Θεό συνεργό σέ αὐτὴ τὴν τιτάνια προσπάθεια γιά νά μὴν ἀποκάμουμε. Καὶ ὅπως διαπιστωτικὰ ὁμολογεῖ σέ σύγχρονη - ποιητικὴ γλῶσσα κάποιος πιστὸς διανοούμενος, ὁ ὀρθόδοξος χριστιανός, ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἄνθρωπος τὴν ἴδια στιγμή «σαπίζει ζωντανός καὶ ἀνθίζει πεθαμένος». Ζοῦμε πολλῆς νεκραναστάσεως καθημερινά: ἀπὸ τῆς μιάς ὁ κακὸς μας ἑαυτός, ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος πού κρύβεται μέσα μας, ἀπὸ τὴν ἄλληλη τὸ ἄγγιγμα τῆς θείας Χάρης πού μᾶς ἀνασηκώνει καὶ μᾶς παροτρύνει νά δοξολογοῦμε τὸν Θεό καὶ νά προχωρᾶμε σέ ἔργα μετανοίας, γιὰτὶ «ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν». Ἡ Βασιλεία του «ἤδη καὶ ὄχι ἀκόμην», ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῆς θείας Λειτουργίας, βρίσκεται ἀνάμεσά μας, ἀδελφοί.

Ἀνάποδος καὶ παράδοξος εἶναι ὁ οὐμανισμὸς τῶν Πατέρων. Σέ ὅλα τὰ θρησκευτικὰ συστήματα, ὁ ἄνθρωπος πηγαίνει πρὸς τὸν Θεό γιά νά τὸν κατανοήσει καὶ γιά νά τὸν ἐξευμενίσει. Στους Πατέρες μας ὁ ἄνθρωπος βρίσκεται μέσα στὸν Θεό καὶ μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἐμπειρία βλέπει, κατανοεῖ καὶ συμπάσχει μέ τὸν πῆλσιον του. Ἔτσι καὶ ὁ Ἀπόστολος, μέσα στοῦ Φῶς τοῦ Χριστοῦ πού τὸν κατέκλυσε τότε στὴ Δαμασκὸ, μετέγραψε ὅλη τὴ μετέπειτα ζωὴ του.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, τώρα εἶναι πλησιέστερα σ' ἐμᾶς ἡ σωτηρία παρά τότε πού ἐπιστέψαμε. Ἡ νύχτα ἐπροχώρησε· ἡ ἡμέρα ἐπλησίασε. Ἄς πετάξουμε λοιπόν τά ἔργα τοῦ σκότους καί ἄς ὀπλισθοῦμε μέ τά ὄπλα τοῦ φωτός. Ἄς εἶναι ἡ συμπεριφορά μας σεμνή, ὅπως ὅταν εἶναι ἡμέρα, ὄχι συμπόσια καί μεθύσια, ὄχι ἀκολασίες καί ἀσέλγειες, ὄχι ἔριδες καί ζηλοτυπίες, ἀλλ' ἐνδυθῆτε τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί μή φροντίζετε διά τήν σάρκα διά νά ικανοποιήσετε τάς ἐπιθυμίας της. Ἐκεῖνον πού εἶναι ἀσθενής κατά τήν πίστιν, νά τόν δέξεσθε, ἀλλ' ὄχι διά συζητήσεις γνωμῶν. Ὁ ἕνας πιστεύει ὅτι ἐπιτρέπεται νά φάγῃ ἀπό ὅλα, ἀλλ' ὁ ἀσθενής τρώγει λάχανα. Ἐκεῖνος πού τρώγει, ἄς μή περιφρονῇ ἐκεῖνον πού δέν τρώγει, καί ἐκεῖνος πού δέν τρώγει, ἄς μή κρίνῃ ἐκεῖνον πού τρώγει, διότι ὁ Θεός τόν ἔχει δεχθῆ. Ποιός εἶσαι σύ πού κρίνεις ξένον ὑπνρέτην; Τό ἄνθά σταθῆ ἢ πέσῃ ἀφορᾷ τόν δικόν του κύριον, θά σταθῆ ὁμως, διότι ὁ Θεός ἔχει τήν δύναμιν νά τόν κάνῃ νά σταθῆ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἡ νύχτα φεύγει, τό λυκαυγές τῆς ἡμέρας ἔρχεται

Ἡ σύγχρονη ἐποχή κάνει τά πάντα γιά νά ἀπωθήσει τό γεγονός τοῦ θανάτου, τῆς μόνης ὡστόσο βεβαιότητας πού κρατᾶμε στά χέρια μας. Ὡς πότε νά «καθυστερήσουμε» τήν κατοίκηση στούς τάφους μέσα ἀπό τόν καταναλωτισμό, τήν ξέφρενη μόδα, τήν ἠθική καί πνευματική ἐξαχρείωση καλυμμένες καί ἀπό τόν νόμο, πού θέλουν νά ἀλλοιώσουν τό πνευματικό DNA τοῦ ἀνθρώπου; Μπορεῖς ν' ἀπωθήσεις τόν θάνατο μακιγιάροντας τόν νεκρό, παίρνοντάς τον μακριά ἀπό τό σπίτι του γιά νά μὴν τόν θρηνήσουμε ἀνθρώπινα καί ἀληθινά, κάνοντας κηδεῖες λαμπρές; Τό θέμα δέν εἶναι νά χρωματίσεις τή φυλακή σου ἢ νά τή γεμίσεις μέ ἀνέσεις σέ σημεῖο νά χάσεις τήν αἴσθησις ὅτι εἶναι φυλακή, τό θέμα εἶναι νά βγείς ἀπό τή φυλακή. Καί ἀπό τή φυλακή τοῦ θανάτου μᾶς ἐλευθέρωσε μόνον ὁ Χριστός, ὁ νικητής τοῦ θανάτου.

«Ἡ νύξ προέκοψεν» μᾶς λῆει ἡ ἀποστολική περικοπή. Χάνεται ὁ χρόνος, κυλάει. Εἶναι χρόνος ἐπενδυμένος μέ μετάνοια, κεντημένος μέ προσευχή καί μπολιασμένος στό σῶμα καί τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ; Τότε εἶναι ἤδη καί τόπος ἀναπαυσῆς μας, ἀνακούφισης καί παρηγορίας. Ἄν ὄχι, ἐνῶ «ἡ ἡμέρα ἤγγικεν», γιά μᾶς θά ἀνατεῖλει ἡμέρα ὀδύνης, λύπης καί στεναγμοῦ.

Ἀπό ἐμᾶς ἐξαρτᾶται πρὸς τά ποῦ θά στρέψουμε τό πηδάλιο τοῦ νοῦ μας, γνωστοποιώντας στόν Χριστό τήν προαίρεσή μας, ὅτι θέλουμε Αὐτόν νά ἀκολουθήσουμε. Ἀπό ἐκεῖ καί πέρα, τά ὑπόλοιπα εἶναι τοῦ Χριστοῦ. Γνωρίζουμε ὅτι ὁ Χριστός θέλει ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νά σωθοῦν καί νά ἔλθουν σέ ἐπίγνωσις ἀλήθειας. Ποιά εἶναι αὐτή ἡ ἀλήθεια; Ὅτι ὁ Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὁ

26 Φεβρουαρίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

«Ανάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ». Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης († 420). Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείδος, Θεοκλήτου καὶ λοιπῶν μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κων/πόλει († 1575).

Ἦχος: γ´ – Ἑωθινόν: Γ´ – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ´ 11 - ιδ´ 4 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. σι´ 14-21.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 5 Μαρτίου, Α΄ Νηστειῶν (τῆς Ὁρθοδοξίας).

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια´ 24-26, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α´ 44-52.

Σωτήρας τοῦ κόσμου καί ὅτι αὐτός πού πιστεύει σ´ Ἐκεῖνον, δείχνοντάς το μέσα ἀπό τῆ ζωῆ του, βασιλεύει στοὺς αἰῶνες μαζί του.

Ἄρχιμ. Ἐ. Τ.

ΠΩΣ ΟΦΕΙΛΟΥΜΕ ΝΑ ΝΗΣΤΕΥΟΥΜΕ

«Νηστεύεις; Ἀπόδειξέ μου το διά μέσου τῶν ἴδιων τῶν ἔργων. Ποιά ἔργα ἐννοεῖ; Ἄν δεῖς φτωχό, νά τόν ἐλεήσεις. Ἄν δεῖς ἐχθρό, νά συμφιλιωθεῖς μαζί του. Ἄν δεῖς μιὰ ὄμορφη γυναίκα, νά τήν ἀντιπαρέλθεις. Ἄς μή νηστεύει, λοιπόν, μόνο τό στόμα, ἀλλά καί τό μάτι καί ἡ ἀκοή, καί τά πόδια καί τά χέρια καί ὅλα τά μέλη τοῦ σώματός μας.

Νά νηστεύουν τά χέρια, παραμένοντας καθαρά ἀπό τήν ἀρπαγή καί τήν πλεονεξία. Νά νηστεύουν τά πόδια, ξεκόβοντας ἀπό τοὺς δρόμους πού ὀδηγοῦν σέ ἁμαρτωλά θεάματα. Νά νηστεύουν τά μάτια, ἐξασκούμενα νά μήν πέφτουν ποτέ λάγνα πάνω σέ ὄμορφα πρόσωπα, οὔτε νά περιεργάζονται τά κάλλη τῶν ἄλλων... Ἄς νηστεύει καί ἡ ἀκοή. Καί νηστεία τῆς ἀκοῆς εἶναι νά μή δέχεται κακολογίες καί διαβολές... Ἄς νηστεύει καί τό στόμα ἀπό αἰσχροῦ λόγια καί λοιδορίες. Διότι τί ὄφελος ἔχουμε, ὅταν ἀπέχουμε ἀπό πουλερικά καί ψάρια, δαγκώνουμε ὅμως καί κατατρῶμε τοὺς ἀδελφούς μας;».

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, σὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντίς: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ´ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr